

KOMISJONI MÄÄRUS (EÜ) nr 504/2008,

6. juuni 2008,

millega rakendatakse nõukogu direktiivid 90/426/EMÜ ja 90/427/EMÜ hobuslaste identifitseerimise meetoditega seoses

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA ÜHENDUSTE KOMISJON,

võttes arvesse Euroopa Ühenduse asutamislepingut,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/426/EMÜ hobuslaste liikumist ja kolmandatest riikidest importimist reguleerivate loomatervishoiunõuete kohta, ⁽¹⁾ eriti selle artikli 4 lõiget 4,

võttes arvesse nõukogu 26. juuni 1990. aasta direktiivi 90/427/EMÜ zootehniliste ja genealoogiliste tingimuste kohta ühendusesisesel kauplemisel hobuslastega, ⁽²⁾ eriti selle artikli 4 lõike 2 punkte c ja d, artikli 6 lõike 2 teist taanet ja artikli 8 lõike 1 esimest lõiku,

võttes arvesse nõukogu 23. juuni 1994. aasta direktiivi 94/28/EÜ, millega nähakse ette põhimõtted seoses zootehniliste ja genealoogiliste nõuetega, mida kohaldatakse loomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote impordi suhtes kolmandatest riikidest, ning muudetakse direktiivi 77/504/EMÜ tõupuhaste aretusveiste kohta, ⁽³⁾ eriti selle artikli 3 lõiget 4,

ning arvestades järgmist:

(1) Komisjoni 20. oktoobri 1993. aasta otsusega 93/623/EMÜ, millega kehtestatakse registreeritud hobuslaste identifitseerimisdokument (pass), ⁽⁴⁾ võetakse kasutusse meetod registreeritud hobuslaste identifitseerimiseks nende liikumisel loomade tervisekontrolli eesmärgil.

⁽¹⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 42. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/104/EÜ (ELT L 363, 20.12.2006, lk 352).

⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 55.

⁽³⁾ EÜT L 178, 12.7.1994, lk 66.

⁽⁴⁾ EÜT L 298, 3.12.1993, lk 45. Otsust on muudetud otsusega 2000/68/EÜ (EÜT L 23, 28.1.2000, lk 72).

(2) Komisjoni 22. detsembri 1999. aasta otsuses 2000/68/EÜ, millega muudetakse otsust 93/623/EMÜ ja kehtestatakse aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste identifitseerimine, ⁽⁵⁾ on sätestatud eeskirjad hobuslastega nende liikumisel kaasas oleva identifitseerimisdokumendi kohta.

(3) Otsuseid 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ on liikmesriigid rakendanud erinevalt. Lisaks sellele on hobuslaste identifitseerimine nendes otsustes seotud liikumisega, samal ajal kui muid loomaliike käsitlevates ühenduse õigusaktides identifitseeritakse loomi muu hulgas haiguste tõrje eesmärgil, sõltumata nende liikumisest. Lisaks sellele võib ühelt poolt aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste ning teiselt poolt registreeritud hobuslaste kahetasandiline süsteem tuua kaasa selle, et ühe looma kohta antakse välja mitu identifitseerimisdokumenti; seda olukorda saab vältida üksnes märgistades loomad esmasel identifitseerimisel kustumatu, kuid mitte tingimata nähtava märgistusega.

(4) Otsuses 93/623/EMÜ sätestatud identifitseerimisdokumendis sisalduv joonis ei vasta täielikult sarnasele teabele, mida nõuavad võistlusteks ja võiduajamiseks ettenähtud hobuslastega tegelevad rahvusvahelised organisatsioonid ja Maailma Loomatervishoiu Organisatsioon. Seepärast tuleks käesoleva määrusega kehtestada joonis, mis vastaks ühenduse vajadustele ning oleks kooskõlas nende rahvusvaheliselt tunnustatud nõuetega.

(5) Hobuslaste import vastab jätkuvalt tingimustele, mis on sätestatud direktiivis 90/426/EMÜ ning eelkõige komisjoni 5. veebruari 1993. aasta otsuses 93/196/EMÜ loomatervishoiunõuete ja veterinaarsertifikaatide kohta tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste importimisel ⁽⁶⁾ ning komisjoni 5. veebruari 1993. aasta otsuses 93/197/EMÜ loomatervishoiunõuete ja veterinaarsertifikaatide kohta registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste impordil. ⁽⁷⁾

⁽⁵⁾ EÜT L 23, 28.1.2000, lk 72.

⁽⁶⁾ EÜT L 86, 6.4.1993, lk 7. Otsust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1792/2006 (ELT L 362, 20.12.2006, lk 1).

⁽⁷⁾ EÜT L 86, 6.4.1993, lk 16. Otsust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1792/2006.

- (6) Kui kohaldatakse tolliprotseduure, mis on sätestatud nõukogu 12. oktoobri 1992. aasta määruses (EÜ) nr 2913/92, millega kehtestatakse ühenduse tolliseadustik, ⁽¹⁾ on vajalik viidata lisaks ka nõukogu 12. märtsi 1973. aasta määrusele (EMÜ) nr 706/73 Kanalisaarte ja Mani saare suhtes kohaldatava põllumajandustoodetega kauplemist käsitleva ühenduse korra kohta. ⁽²⁾ Määruses (EMÜ) nr 706/73 on sätestatud, et alates 1. septembrist 1973 kohaldatakse ühenduse eeskirju veterinaarõigusaktide puhul, kuid zootehnika õigusaktid on kohaldamisalast välja jäetud. Käesolevat määrust tuleks kohaldada, ilma et see piiraks kõnealuse määruse kohaldamist.
- (7) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuli 2000. aasta määruses (EÜ) nr 1760/2000 veiste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi loomise ning veiseliha ja veiselihatoodete märgistamise kohta ⁽³⁾ on määratletud mõiste „loomapidaja”. Seevastu direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikes 2 viidatakse looma omanikule või aretajale. Nõukogu 29. aprilli 1992. aasta direktiivis 92/35/EMÜ, milles sätestatakse hobuste Aafrika katku kontrollieeskirjad ja tõrjemeetmed, ⁽⁴⁾ on kasutatud kombineeritud mõistet „omanik või loomapidaja”. Kuna ühenduse ja riiklike õigusaktide alusel ei ole hobuslase omanik tingimata looma eest vastutav isik, on asjakohane selgitada, et esmajoones peaks hobuslase pidaja, kes võib ühtlasi olla ka looma omanik, vastutama tema identifitseerimise eest vastavalt käesolevale määrusele.
- (8) Ühenduse õigusaktide järjepidevuse huvides tuleks käesolevas määruses sätestatud hobuslaste identifitseerimise meetodeid kohaldada, ilma et see piiraks komisjoni 10. jaanuari 1996. aasta otsuse 96/78/EÜ, milles sätestatakse tõuaretamiseks ettenähtud hobuslaste tõuraamatuse kandmise kriteeriumid, ⁽⁵⁾ kohaldamist.
- (9) Need meetodid peaksid olema kooskõlas põhimõtetega, mille on kehtestanud tõuaretusorganisatsioonid, mis on tunnustatud vastavalt komisjoni 11. juuni 1992. aasta otsusele 92/353/EMÜ, milles sätestatakse registreeritud hobuslaste tõuraamatuid pidavate või asutavate organisatsioonide ja ühingute tunnustamise kriteeriumid. ⁽⁶⁾ Kõnealuse otsuse kohaselt kehtestab hobuslaste identifitseerimissüsteemi, tõuraamatu jaotuse klassideks ja tõuraamatuse liinide kandmise põhimõtted originaaltõuraamatut pidav organisatsioon või ühing.
- (10) Lisaks sellele tuleks direktiivi 90/427/EMÜ artikli 4 lõike 2 punktis d viidatud ja identifitseerimisdokumenti lisatavas päritolusertifikaadis esitada kogu vajalik teave, et tagada eri tõuraamatute vahel liikuvate hobuslaste kandmine tõuraamatu sellesse klassi, mille kriteeriumidele nad vastavad.
- (11) Komisjoni 18. juuli 1996. aasta otsuse 96/510/EÜ (milles sätestatakse põlvnemistunnistused tõuloomade, nende sperma, munarakkude ja embrüote importimiseks) ⁽⁷⁾ artikli 1 kolmanda taande kohaselt peavad registreeritud hobuslaste põlvnemis- ja zootehnilised tunnistused vastama otsuses 93/623/EMÜ sätestatud identifitseerimisdokumendile. Seepärast on vajalik selgitada, et mis tahes viidet otsusele 93/623/EMÜ, kuid ka otsusele 2000/68/EÜ, tuleks tõlgendada viitena käesolevale määrusele.
- (12) Kuna kõik ühenduses sündinud või sinna käesoleva määruse kohaselt imporditud hobuslased tuleks identifitseerida ühekordselt väljastatava identifitseerimisdokumendiga, on tarvis erisätteid, kui aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest saavad direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c määratletud registreeritud hobuslased.
- (13) Liikmesriikidel peaks olema võimalik kehtestada erikordasid määratletud aladel või territooriumidel, sh looduskaitsealadel metsikutes või poolmetsikutes tingimustes ringi liikuvate hobuslaste identifitseerimiseks, et tagada vastavus direktiivi 92/35/EMÜ artikli 2 teise lõiguga.
- (14) Hobuslaste elektroonilised märgistusvahendid („transpondrid”) on rahvusvahelisel tasandil juba laialt kasutusel. Sellise tehnoloogia abil tuleks tagada tihe seos hobuslaste ja märgistusvahendite vahel. Hobuslased tuleks märgistada transpondriga, kuigi loomade identsuskontrolliks tuleks ette näha ka alternatiivmeetodid, tingimusel et need alternatiivmeetodid pakuvad samaväärset garantiid identifitseerimisdokumendi mitmekordse väljastamise vältimiseks.

⁽¹⁾ EÜT L 302, 19.10.1992, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006 (ELT L 363, 20.12.2006, lk 1).

⁽²⁾ EÜT L 68, 15.3.1973, lk 1. Määrust on muudetud määrusega (EMÜ) nr 1174/86 (EÜT L 107, 24.4.1986, lk 1).

⁽³⁾ EÜT L 204, 11.8.2000, lk 1. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006.

⁽⁴⁾ EÜT L 157, 10.6.1992, lk 19. Direktiivi on viimati muudetud komisjoni otsusega 2007/729/EÜ (ELT L 294, 13.11.2007, lk 26).

⁽⁵⁾ EÜT L 19, 25.1.1996, lk 39.

⁽⁶⁾ EÜT L 192, 11.7.1992, lk 63.

⁽⁷⁾ EÜT L 210, 20.8.1996, lk 53. Otsust on muudetud otsusega 2004/186/EÜ (ELT L 57, 25.2.2004, lk 27).

- (15) Kuigi hobuslastega peab vastavalt ühenduse õigusaktidele alati kaasas olema nende identifitseerimisdokument, tuleks näha ette erand sellest nõudest, kui selle järgimine on võimatu või isegi ebapraktiline, pidades silmas identifitseerimisdokumendi säilitamist hobuslase eluea jooksul, või kui sellist dokumenti ei ole väljastatud põhjusel, et loom tapetakse enne, kui ta jõuab identifitseerimiseks vajalikku maksimaalsesse ikka.
- (16) Neid erandeid tuleks kohaldada, ilma et see piiraks nõukogu 29. septembri 2003. aasta direktiivi 2003/85/EÜ (ühenduse meetmete kohta suu- ja sõrataudi tõrjeks) ⁽¹⁾ artikli 14 kohaldamist, mis lubab erandeid teatavatest haiguste tõrjemeetmetest identifitseeritud hobuslaste puhul, kes asuvad ettevõttes, kus suu- ja sõrataudi puhang on kinnitust leidnud.
- (17) Liikmesriikidel peaks olema ka võimalus lubada nende territooriumi piires liikuvate hobuslaste puhul kasutada lihtsustatud identifitseerimisdokumenti. Erinevatel aladel on andmesalvestusvahendina võetud kasutusele sisseehitatud arvutikiipidega plastkaardid (kiipkaardid). Selliseid kiipkaarte peaks saama väljastada lisaks identifitseerimisdokumendile ja kasutada teatavatel tingimustel liikmesriigi piires liikuvate hobuslastega kaasas oleva identifitseerimisdokumendi asemel.
- (18) Vastavalt komisjoni 5. detsembri 2005. aasta määruse (EÜ) nr 2076/2005 (millega nähakse ette ülemineku-meetmed Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruste (EÜ) nr 853/2004, (EÜ) nr 854/2004 ja (EÜ) nr 882/2004 rakendamiseks) ⁽²⁾ artiklile 8 tuleb toiduahelat käsitleva teabe nõudeid rakendada 2009. aasta lõpuks.
- (19) Sätted on vajalikud juhaks, kui käesoleva määruse kohaselt eluks ajaks väljastatud identifitseerimisdokumendi originaal on kaduma läinud. Kõnealused sätted peaksid nii palju kui võimalik välistama rohkem kui ühe identifitseerimisdokumendi ebaseadusliku olemasolu, et korrektselt kirjeldada inimtoiduks kasutamise eesmärgil tapmiseks ette nähtud looma staatust. Kui on olemas piisav ja kontrollitav teave, tuleks väljastada dokumendi duplikaat, mis on märgistatud kui selline ja millega üldjuhul arvatakse loom toiduahelast välja; muudel juhtudel tuleks väljastada asendusdokument, mis on samuti sellisena märgistatud ja millega lisaks alandatakse eelnevalt registreeritud hobuslase staatus aretamiseks ja tootmiseks ette nähtud hobuslase staatuseks.
- (20) Vastavalt direktiivi 90/426/EMÜ artiklitele 4 ja 5 on identifitseerimisdokument hobuslaste liikumise piiramise vahend haiguspuhangu esinemise korral ettevõttes, kus neid peetakse või aretatakse. Seepärast on vajalik peatada teatavate haiguspuhangute korral selle dokumendi kehtivus liikumise eesmärgil, tehes identifitseerimisdokumendi asjakohase kande.
- (21) Hobuslase surma korral, kui surma põhjus ei ole tapmine tapamajas, peaks surnud looma töötlemist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 3. oktoobri 2002. aasta määruse kohaselt (EÜ) nr 1774/2002 (milles sätestatakse muuks otstarbeks kui inimtoiduks ettenähtud loomsete kõrvalsaaduste sanitaareeskirjad) ⁽³⁾ kontrolliv pädev asutus tagastama identifitseerimisdokumendi selle välja andnud asutusele ning tuleks tagada, et transpondrit ega mis tahes muud hobuslase identuskontrolliks kasutatavat alternatiivmeetodit, sealhulgas märgistust, ei oleks võimalik uuesti kasutada.
- (22) Et vältida transpondrite sattumist toiduahelasse, tuleks nende loomade liha, kellelt ei õnnestu transpondrit tapmise ajal eemaldada, tunnistada Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 854/2004 (millega kehtestatakse erieeskirjad inimtoiduks ettenähtud loomsete saaduste ametlikuks kontrollimiseks) ⁽⁴⁾ I lisa II jao V peatüki kohaselt inimtoiduks kõlbmatuks.
- (23) Transpondrite implanteerimise koha standardimine ja selle kandmine identifitseerimisdokumenti peaks transpondrite leidmist hõlbustama.
- (24) Euroopa Parlamendi ja nõukogu 28. jaanuari 2002. aasta määruse (EÜ) nr 178/2002 (millega sätestatakse toidu-alaste õigusnormide üldised põhimõtted ja nõuded, asutatakse Euroopa Toiduohutusamet ja kehtestatakse toidu ohutusega seotud menetlused) ⁽⁵⁾ artikli 2 kohaselt määratletakse inimtoiduna turuleviimiseks ette valmistatud elusloomad toiduna. Kõnealuses määruses on sätestatud toidukäitlejate ulatuslik vastutus kõikides tootmistappides, sealhulgas toiduloomade jälgitavus.

⁽¹⁾ ELT L 306, 22.11.2003, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2006/104/EÜ.

⁽²⁾ ELT L 338, 22.12.2005, lk 83. Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1246/2007 (ELT L 281, 25.10.2007, lk 21).

⁽³⁾ EÜT L 273, 10.10.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1432/2007 (ELT L 320, 6.12.2007, lk 13).

⁽⁴⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 206; parandatud versioon (ELT L 226, 25.6.2004, lk 83). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006.

⁽⁵⁾ EÜT L 31, 1.2.2002, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 575/2006 (ELT L 100, 8.4.2006, lk 3).

- (25) Nii aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastest kui ka registreeritud hobuslastest võivad nende eluea teatavas etapis saada tapaloomadeks ettenähtud hobuslased direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis d määratletud tähenduses. Kabjaliste (hobuslaste sünonüüm) liha on määratletud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 853/2004 (millega sätestatakse loomset päritolu toidu hügieeni erieeskirjad) ⁽¹⁾ I lisas.
- (26) Määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jao lõike 7 kohaselt võtab tapamajakäitaja vastu toiduahelat käsitleva teabe, milles on esitatud üksikasjad toiduainetööstuse toorainet andvate loomade päritolu, mineviku ja pidamise kohta, kontrollib seda ja võtab selle alusel meetmed. Pädev asutus võib lubada, et toiduahelat käsitlev teave kabjaliste koduloomade kohta saadetakse tapamajja samal ajal kui loomadki, selle asemel, et seda peaks varem tegema. Tapaloomadeks ettenähtud hobuslastega kaasas olev identifitseerimisdokument peaks seepärast moodustama osa toiduahelat käsitlevast teabest.
- (27) Määruse (EÜ) 854/2004 I lisa II jao III peatüki punkti 1 kohaselt peab riiklik veterinaararst kontrollima toidukäitleja kohustuse täitmist, tagamaks, et inimtoiduks tapmiseks heakskiidetud loomad on nõuetekohaselt identifitseeritud.
- (28) Määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jao lõike 8 kohaselt peavad toidukäitlejad kontrollima kabjaliste koduloomadega kaasas olevaid passe veendumaks, et loom on ette nähtud inimtoiduks tapmiseks, ning kui nad võtavad loomad tapmiseks vastu, peavad nad passi andma riiklikule veterinaararstile.
- (29) Ilma et see piiraks nõukogu 26. juuni 1990. aasta määruse (EMÜ) nr 2377/90 (millega sätestatakse ühenduse menetlus veterinaaravimijääkide piirnormide kehtestamiseks loomsetes toiduainetes) ⁽²⁾ ning nõukogu 29. aprilli 1996. aasta direktiivi 96/22/EÜ (mis käsitleb teatavate hormonaalse või türostaatilise toimega ainete ja beetaagonistide kasutamise keelamist loomakasvatustes), ⁽³⁾
- kohaldamist, on veterinaaravimite manustamine hobuslastele reguleeritud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 6. novembri 2001. aasta direktiiviga 2001/82/EÜ veterinaaravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta. ⁽⁴⁾
- (30) Direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõigetes 2 ja 3 on sätestatud konkreetsed erandid kõnealuse direktiivi artiklist 11 seoses toiduloomade ravimisega ravimite abil, mille suhtes on kehtestatud jääkide piirnorm muude liikide kui sihtliigi jaoks või mida on lubatud kasutada muude haiguste korral, tingimusel et hobuslased on identifitseeritud ühenduse õigusaktide kohaselt ning spetsiaalselt tähistatud identifitseerimisdokumendis, et need ei ole ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil või et need on ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil pärast vähemalt kuue kuulise keeluoja lõppu pärast seda, kui neid on ravitud ainetega, mis on loetletud komisjoni 13. detsembri 2006. aasta määruses (EÜ) nr 1950/2006, millega kehtestatakse vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivile 2001/82/EÜ (veterinaaravimeid käsitlevate ühenduse eeskirjade kohta) hobuslaste raviks oluliste ainete nimekirja. ⁽⁵⁾
- (31) Kontrolli säilitamiseks identifitseerimisdokumentide väljastamise üle tuleks minimaalne kogus olulisi andmeid selliste dokumentide väljastamise kohta andmebaasi kanda. Eri liikmesriikide andmebaasid peaksid andmevahetuse hõlbustamiseks tegema koostööd kooskõlas nõukogu 21. novembri 1989. aasta direktiiviga 89/608/EMÜ liikmesriikide haldusametuste vastastikuse abi ning liikmesriikide haldusametuste ja komisjoni koostöö kohta veterinaar- ja zootehnikaküsimusi käsitlevate õigusaktide nõuetekohase kohaldamise tagamiseks. ⁽⁶⁾
- (32) Hobuste aretuse ja võistlustega tegelevate suurimate organisatsioonide vahel on kokku lepitud ülemaailmne UELNi süsteem (Universal Equine Life Number – hobuslaste universaalse elunumbri süsteem). Süsteem on välja töötatud järgmiste organisatsioonide algatusel: maailma sporthobuste kasvatajate föderatsioon (World Breeding Federation for Sport Horses, WBFSH), rahvusvaheline tõuraamatu komitee (International Stud-Book Committee, ISBC), rahvusvaheline araabia hobuste organisatsioon (World Arabian Horse Organization, WAHO), araabia hobuste organisatsioonide Euroopa konverents (European Conference of Arabian Horse Organisations, ECAHO), anglo-araabia hobuste rahvusvaheline konverents (Conférence Internationale de l'Anglo-Arabe, CIAA), rahvusvaheline ratsaspordi föderatsioon (Fédération Equestre Internationale, FEI) ja Euroopa traavliit (Union Européenne du Trot, UET); teavet selle süsteemi kohta leiab UELNi veebilehelt. ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ ELT L 139, 30.4.2004, lk 55; parandatud versioon (ELT L 226 25.6.2004, lk 22). Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 1243/2007 (ELT L 281, 25.10.2007, lk 8).

⁽²⁾ EÜT L 224, 18.8.1990, lk 1. Määrust on viimati muudetud komisjoni määrusega (EÜ) nr 61/2008 (ELT L 22, 25.1.2008, lk 8).

⁽³⁾ EÜT L 125, 23.5.1996, lk 3. Direktiivi on muudetud Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiviga 2003/74/EÜ (ELT L 262, 14.10.2003, lk 17).

⁽⁴⁾ EÜT L 311, 28.11.2001, lk 1. Direktiivi on viimati muudetud direktiiviga 2004/28/EÜ (ELT L 136, 30.4.2004, lk 58).

⁽⁵⁾ ELT L 367, 22.12.2006, lk 33.

⁽⁶⁾ EÜT L 351, 2.12.1989, lk 34.

⁽⁷⁾ <http://www.ueln.net>

- (33) UELNi süsteem sobib nii registreeritud hobuslaste kui ka aretuseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste registreerimiseks ning võimaldab arvutipõhise infovõrgustiku järkjärgulist sisseadmist, et tagada registreeritud hobuslaste identifikatsiooni jätkumine direktiivi 90/427/EMÜ artikli 6 kohaselt.
- (34) Kui andmebaasidele on määratud koodid, ei tohiks need koodid ja üksikute loomade registreeritud identifitseerimisnumbrite vorming mingil moel UELNi kehtiva süsteemiga vastuolus olla. Seepärast tuleks enne andmebaasile uue koodi määramist vaadata määratud UELN-koodide loendit.
- (35) Direktiivi 90/426/EMÜ artikli 7 lõikega 3 on nõutud, et riiklik veterinaararst peab registreerima tapetud looma identifitseerimisnumbri või identifitseerimisdokumendi numbri ning esitama lähtekoha pädevale asutusele viimase taotlusel tõendi selle kohta, et loom on tapetud. Kõnealuse direktiivi artikli 4 lõike 4 punkti i kohaselt tuleb identifitseerimisdokument tagastada pärast registreeritud hobuslaste tapmist identifitseerimisdokumendi väljastanud organile. Neid nõudeid tuleks kohaldada ka aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks väljastatud identifitseerimisdokumentide suhtes. UELNile vastava elunumbri registreerimine ning selle kasutamine identifitseerimisdokumendi väljastanud asutuste ja organite identifitseerimiseks peaks nende nõuete täitmist hõlbustama. Võimaluse korral peaksid liikmesriigid kasutama kontaktasutusi, mille nad on määranud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 29. aprilli 2004. aasta määruse (EÜ) nr 882/2004 (ametlike kontrollide kohta, mida tehakse sööda- ja toidualaste õigusnormide ning loomatervishoidu ja loomade heaolu käsitlevate eeskirjade täitmise kontrollimise tagamiseks) ⁽¹⁾ artikli 35 kohaselt.
- (36) Veterinaarjärelevalvet, mis on vajalik loomatervishoiualaste garantiide andmiseks direktiivi 90/426/EMÜ artiklite 4 ja 5 kohaselt, saab tagada üksnes juhul, kui kõnealuse direktiivi artikli 2 punktis a määratletud ettevõtte on pädevale asutusele teada. Sarnased nõuded tulenevad toidualaste õigusnormide kohaldamisest hobuslaste kui toiduloomade suhtes. Hobuslaste liikumissageduse tõttu muude kariloomadega võrreldes ei tuleks siiski üritada tagada hobuste regulaarset jälgitavust reaajas. Hobuslaste identifitseerimine peaks seepärast olema hobuslaste identifitseerimise ja registreerimise süsteemi esimene toiming ühenduse uue loomatervishoiupoliitika raames.
- (37) Pidades silmas ühenduse õigusaktide ühetaolist kohaldamist hobuslaste identifitseerimise suhtes liikmesriikides ning selleks, et tagada selle selgus ja läbipaistvus, tuleks tunnistada otsused 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ kehtetuks ning asendada käesoleva määrusega.
- (38) Kehtestada tuleks üleminekumeetmed, mis võimaldavad liikmesriikidel valmistuda käesolevas määruses sätestatud eeskirjade kohaldamiseks.
- (39) Käesolevas määruses sätestatud meetmed on kooskõlas toiduahela ja loomatervishoiu alalise komitee ja alalise zootehnikakomitee arvamusega,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

I PEATÜKK

SISU, REGULEERIMISALA JA MÕISTED

Artikkel 1

Sisu ja reguleerimisala

1. Käesolevas määruses sätestatakse identifitseerimiseeskirjad hobuslaste kohta, kes:

a) on ühenduses sündinud või

b) on lastud ühenduses vabasse ringlusse määruse (EMÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktis a määratletud tolliprotseduuri kohaselt.

2. Käesoleva määruse kohaldamine ei piira:

a) määruse (EMÜ) nr 706/73 ja otsuse 96/78/EÜ ning

b) hobuslaste pidavate ettevõtete registreerimiseks liikmesriikides võetud meetmete kohaldamist.

⁽¹⁾ ELT L 165, 30.4.2004, lk 1; parandatud versioon (ELT L 191, 28.5.2004, lk 1). Määrust on viimati muudetud määrusega (EÜ) nr 1791/2006.

Artikkel 2

Mõisted

1. Käesolevas määruses kasutatakse direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktides a, c–f, h ja i ning direktiivi 90/427/EMÜ artikli 2 punktis c määratletud mõisteid.
2. Kasutatakse ka järgmisi mõisteid:
  - a) loomapidaja – mis tahes füüsiline või juriidiline isik, kes on hobulase omanik või valdaja või kelle ülesandeks on tema pidamine rahalise tasu eest või ilma ajutiselt või alaliselt, sealhulgas looma vedamisel, müümisel või võistluste, võiduajamiste või kultuurisündmuste ajal;
  - b) transponder – üksnes lugemiseks ettenähtud passiivne raadiosagedusel töötav identifitseerimisvahend, mis:
    - i) vastab ISO 11784 standardile ja milles kasutatakse HDX- või FDX-B-tehnoloogiat ning
    - ii) mida saab lugeda ISO 11785 standardile vastava lugemiseadme abil vähemalt 12 cm kauguselt;
  - c) hobuslased – kõik hobuslaste (Equidae) sugukonda hobuse (Equus) perekonda kuuluvad metsikud või kodustatud kabjalised imetajad ja nende ristandid;
  - d) unikaalne elunumber – unikaalne 15-kohaline tähtnumbriline kood, mis kannab teavet üksiku hobulase kohta ning andmebaasi ja riigi kohta, kus selline teave on kooskõlas hobuslaste universaalse elunumbri (UELN) kodeerimissüsteemiga esimest korda registreeritud, ning mis sisaldab järgmist:
    - i) kuuekohaline UELNile vastav identifitseerimiskood artikli 21 lõikes 1 viidatud andmebaasi jaoks, millele järgneb
    - ii) hobulasele määratud individuaalne üheksakohaline identifitseerimisnumber;
  - e) kiipkaart – sisseehitatud arvutikiibiga plastseade, mis on võimeline talletama andmeid ja need elektrooniliselt ühilduvatele arvutisüsteemidele edastama.

II PEATÜKK

IDENTIFITSEERIMISDOKUMENT

Artikkel 3

Üldised põhimõtted ja hobuslaste identifitseerimise kohustus

1. Artikli 1 lõikes 1 viidatud hobulase ei tohi pidada, kui nad ei ole vastavalt käesolevale määrusele identifitseeritud.
2. Kui loomapidaja ei ole hobulase omanik, tegutseb ta käesoleva määruse raames selle füüsilise või juriidilise isiku nimel ja nõusolekul, kellele hobuslane kuulub (omanik).
3. Käesoleva määruse kohaldamisel koosneb hobuslaste identifitseerimise süsteem järgmistest elementidest:
  - a) üksainus eluaegne identifitseerimisdokument;
  - b) meetod, mis tagab ühese seose identifitseerimisdokumendi ja hobulase vahel;
  - c) andmebaas, milles on unikaalse identifitseerimisnumbri all registreeritud selle loomaga seotud üksikasjalikud identifitseerimisandmed, kelle jaoks andmebaasis registreeritud isikule identifitseerimisdokument väljastati.

Artikkel 4

Hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastavad organid

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 5 lõikes 1 viidatud registreeritud hobuslaste identifitseerimisdokumente väljastavad järgmised organid (edaspidi „väljastavad organid“):
  - a) direktiivi 90/427/EMÜ artikli 2 punkti c esimeses taandes osutatud organisatsioon või ühing, mille on ametlikult heaks kiitnud või mida on tunnustanud kas liikmesriik või asjaomase liikmesriigi ametiasutus ning mis peab direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c osutatud asjaomase loomatõu tõuraamatut või
  - b) filiaal, mille peakontor asub sellise direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis c osutatud rahvusvahelise liidu või organisatsiooni liikmesriigis, kes tegeleb võistlus- või võidusõidu-hobustega.

2. Identifitseerimisdokumente, mille on põlvnemistunnistusi väljastavad kolmandate riikide ametiasutused väljastanud kooskõlas otsuse 96/510/EÜ artikli 1 kolmanda taandega, käsitletakse vastavalt käesolevale määrusele kehtivana artikli 1 lõike 1 punktis b viidatud registreeritud hobuslaste puhul.

3. Aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste jaoks artikli 5 lõikes 1 viidatud identifitseerimisdokumente väljastava organi määrab pädev asutus.

4. Lõigetes 1, 2 ja 3 viidatud organid tegutsevad kooskõlas käesoleva määrusega, eriti artiklite 5, 8–12, 14, 16, 17, 21 ja 23 sätetega.

5. Liikmesriigid koostavad ja ajakohastavad identifitseerimisdokumente väljastavate organite loetelu ning teevad selle teabe teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Teave identifitseerimisdokumente väljastavate organite kohta hõlmab vähemalt artikli 19 nõuete täitmiseks vajalikke kontaktandmeid.

Selleks, et abistada liikmesriike kõnealuste ajakohastatud loetelude kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

6. Lõikes 2 viidatud kolmandate riikide identifitseerimisdokumente väljastavate organite loetelud koostatakse ja neid ajakohastatakse järgmiste tingimuste kohaselt:

a) selle kolmanda riigi pädev asutus, kus identifitseerimisdokumente väljastav organ asub, tagab järgmist:

- i) identifitseerimisdokumente väljastav organ vastab lõikele 2;
- ii) identifitseerimisdokumente väljastav organ, mis on heaks kiidetud kooskõlas direktiiviga 94/28/EÜ, peab vastama käesoleva määruse artikli 21 lõikes 3 viidatud andmete esitamise nõudele;
- iii) identifitseerimisdokumente väljastavate organite loetelud koostatakse, neid ajakohastatakse ning need edastatakse komisjonile;

b) komisjon:

i) teavitab liikmesriike regulaarselt uutest või ajakohastatud loeteludest, mille ta on saanud asjaomaste kolmandate riikide pädevatelt asutustelt vastavalt punkti a alapunktile iii;

ii) korraldab, et loetelude ajakohastatud versioonid oleksid üldsusele kättesaadavad;

iii) lisab vajaduse korral identifitseerimisdokumente väljastavate kolmandate riikide organite loeteluga seotud teema otsustamiseks viivitamata alalise zootehnikakomitee päevakorda nõukogu direktiivi 88/661/EMÜ⁽¹⁾ artikli 11 lõikes 2 osutatud korra kohaselt.

Artikkel 5

Ühenduses sündinud hobuslaste identifitseerimine

1. Ühenduses sündinud hobuslased identifitseeritakse üheainsa identifitseerimisdokumendi alusel vastavalt I lisas esitatud hobuslaste identifitseerimise näidisdokumendile („identifitseerimisdokument” või „pass”). See väljastatakse hobuslase eluajaks.

Identifitseerimisdokument on trükitud jagamatu tervik ning sisaldab andmevälju nõutava teabe lisamiseks järgmistesse dokumendi jagudesse:

a) registreeritud hobuslaste puhul I kuni X jagu;

b) aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste puhul vähemalt I, III, IV ja VI kuni IX jagu.

2. Identifitseerimisdokumente väljastav organ tagab, et hobuslase identifitseerimisdokumenti ei väljastata enne, kui vähemalt I jagu on nõuetekohaselt täidetud.

3. Ilma et see piiraks otsuse 96/78/EÜ artikli 1 lõike 1 kohaldamist ning olenemata käesoleva artikli lõike 1 punkti a ja lõike 2 sätetest, identifitseeritakse registreeritud hobuslased identifitseerimisdokumendis käesoleva määruse artikli 4 lõikes 1 või 2 viidatud identifitseerimisdokumente väljastavate organite eeskirjade kohaselt.

⁽¹⁾ EÜT L 382, 31.12.1988, lk 36.

4. Registreeritud hobuslaste puhul lisab käesoleva määruse artikli 4 lõike 1 punktis a ja lõikes 2 viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ identifitseerimisdokumendi II jakku direktiivi 90/427/EMÜ artikli 4 lõike 2 punktis d viidatud päritolusertifikaadis sisalduva teabe.

Kooskõlas asjaomase registreeritud hobuslase originaaltõuraamatut pidava heakskiidetud või tunnustatud aretusorganisatsiooni põhimõtetelega peab päritolusertifikaat sisaldama täielikku teavet põlvnemise kohta, otsuse 96/78/EÜ artiklites 2 ja 3 viidatud tõuraamatu osa ning olemasolu korral selle põhiosa klassi, kuhu hobuslane kirja pannakse.

5. Identifitseerimisdokumendi saamiseks tuleb loomapidajal või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kus loom on sündinud, looma omanikul esitada käesoleva artikli lõikes 6 ja artikli 7 lõikes 1 ette nähtud tähtaja jooksul artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 3 viidatud identifitseerimisdokumente väljastavale organile käesoleva artikli lõikes 1 viidatud identifitseerimisdokumendi taotlus ning kogu käesoleva määruse järgimiseks vajalik teave.

6. Ilma et see piiraks artikli 13 lõike 1 kohaldamist, identifitseeritakse ühenduses sündinud hobuslased käesoleva määruse kohaselt enne looma sünniaasta 31. detsembrist või kuue kuu jooksul pärast looma sünnikuupäeva, olenevalt sellest, kumb kuupäev saabub hiljem.

Erandina esimesest lõigust võivad liikmesriigid määrata hobuslase identifitseerimise kõige pikemaks tähtajaks kuus kuud.

Teises lõigus sätestatud erandit kasutavad liikmesriigid teavitavad sellest komisjoni ja teisi liikmesriike.

7. Jagude järjekord ja numeratsioon peab jääma identifitseerimisdokumendis muutumatuks, välja arvatud I jao puhul, mille võib paigutada identifitseerimisdokumendi keskohta.

8. Identifitseerimisdokumenti ei dubleerita ega asendata, välja arvatud artiklites 16 ja 17 sätestatud juhtudel.

Artikkel 6

Erand identifitseerimisdokumendi I jao täitmise puhul

Erandina artikli 5 lõikest 2, kui transponder implanteeritakse kooskõlas artikliga 11 või kui kasutatakse individuaalset, kustumatut ja nähtavat alternatiivset märgistust kooskõlas artikliga 12, ei ole vaja täita identifitseerimisdokumendi I jao A osa

punktide 3 b–h ning I jao B osa joonise punktide 12–18 juures asuvad välju või selle joonise asemel võib kasutada piisavalt üksikasjalikku fotot või tömmist, mille järgi oleks võimalik hobuslast identifitseerida.

Esimeses lõigus sätestatud erandit kohaldatakse, ilma et see piiraks hobuslaste identifitseerimiseeskirju, mille on sätestanud artikli 4 lõigetes 1, 2 ja 3 viidatud identifitseerimisdokumente väljastavad organid.

Artikkel 7

Erandid, mis käsitlevad teatavate metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavate hobuslaste identifitseerimist

1. Erandina artikli 5 lõigetest 1, 3 ja 5 võib pädev asutus otsustada, et selle asutuse määratletavad teatavatel aladel, sealhulgas looduskaitsealadel metsikutes või poolmetsikutes tingimustes elavad määratletud populatsioonid moodustavad hobuslased identifitseeritakse artikli 5 kohaselt üksnes siis, kui nad sellistelt aladelt ära viiakse või kui neid hakatakse pidama koduloomadena.

2. Lõikes 1 sätestatud erandit kasutada kavatsesvad liikmesriigid teavitavad komisjoni asjaomastest populatsioonidest ja aladest:

a) kuue kuu jooksul alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast või

b) enne kõnealuse erandi kasutamist.

Artikkel 8

Imporditud hobuslaste identifitseerimine

1. Loomapidaja või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kuhu loom imporditakse, looma omanik esitab 30 päeva jooksul alates määruse (EÜ) nr 2913/92 artikli 4 lõike 16 punktis a määratletud tolliprotseduuri täitmisest taotluse identifitseerimisdokumendi saamiseks või olemasoleva identifitseerimisdokumendi registreerimiseks asjakohase identifitseerimisdokumente väljastava organi andmebaasis vastavalt artiklile 21, kui:

a) hobuslased imporditakse ühendusse või

b) direktiivi 90/426/EMÜ artikli 2 punktis i määratletud ajutine import muudetakse lõplikuks impordiks vastavalt kõnealuse direktiivi artikli 19 punktile iii.

2. Kui käesoleva artikli lõikes 1 osutatud hobuslasega on kaasas dokumendid, mis ei vasta artikli 5 lõikele 1 või neis puudub teatav käesoleva määrusega nõutav teave, teeb identifitseerimisdokumente väljastav organ loomapidaja või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kuhu loom imporditakse, looma omaniku nõusolekul järgmist:

a) täiendab kõnealuseid dokumente nii, et need vastavad artikli 5 nõuetele ning

b) registreerib hobuslase identifitseerimisandmed ja täiendava teabe andmebaasi vastavalt artiklile 21.

3. Kui hobuslasega kaasas olevaid dokumente, millele on viidatud käesoleva artiklilõikes 1, ei saa muuta artikli 5 lõigetele 1 ja 2 vastavaks, ei käsitleta neid käesoleva määruse kohaselt identifitseerimiseks kehtivana.

Kui esimeses lõigus viidatud dokumendid antakse üle identifitseerimisdokumente väljastavale organile või kui see organ need kehtetuks tunnistab, registreeritakse see asjaolu artiklis 21 viidatud andmebaasis ning hobuslased identifitseeritakse artikli 5 kohaselt.

III PEATÜKK

ENNE IDENTIFITSEERIMISDOKUMENTIDE JA TRANSPONDRITE VÄLJASTAMIST NÕUTAVAD KONTROLLIMISED

Artikkel 9

Hobuslasele väljastatud ainsa identifitseerimisdokumendi kontrollimine

Enne identifitseerimisdokumendi väljastamist võtab identifitseerimisdokumente väljastav organ või organi nimel tegutsev isik kõik vajalikud meetmed, et:

a) kontrollida, kas selline identifitseerimisdokument on asjaomase hobuslase jaoks juba väljastatud;

b) vältida pettuse eesmärgil mitme identifitseerimisdokumendi väljastamist ühe hobuslase kohta.

Kõnealused meetmed peaksid hõlmama vähemalt asjakohaste kättesaadavate dokumentide ja elektrooniliste kirjete vaatamist,

eelnevale identifitseerimisele viitavate tunnuste või märgistuste olemasolu kontrollimist loomadel ning artiklis 10 sätestatud meetmete kohaldamist.

Artikkel 10

Meetmed eelneva märgistuse tuvastamiseks

1. Artiklis 9 viidatud meetmed hõlmavad vähemalt selliseid meetmeid, mille abil saab tuvastada:

a) mis tahes eelnevalt implanteeritud transpondrit, kasutades ISO standardile 11785 vastavat lugemisseadet, mis on võimeline lugema HDX- ja FDX-B-transpondreid vähemalt siis, kui seade on otseses kokkupuutes kehapiinaga kohas, kuhu transponder tavaolukorras implanteeritakse;

b) mis tahes kliinilisi tunnuseid, mis viitavad sellele, et eelnevalt implanteeritud transponder on kirurgiliselt eemaldatud;

c) mis tahes muud alternatiivset märgistust, millega loom on märgistatud vastavalt artikli 12 lõike 3 punktile b.

2. Kui lõikes 1 sätestatud meetmed viitavad eelnevalt implanteeritud transpondri või mõne muu alternatiivse märgistuse olemasolule, millega loom on märgistatud vastavalt artikli 12 lõike 3 punktile b, võtab identifitseerimisdokumente väljastav organ järgmised meetmed:

a) väljastab liikmesriigis sündinud hobuslaste puhul identifitseerimisdokumendi duplikaadi või identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi vastavalt artiklile 16 või 17;

b) tegutseb imporditud hobuslaste puhul kooskõlas artikli 8 lõikega 2.

3. Kui lõike 1 punktis b sätestatud meetmed viitavad eelnevalt implanteeritud transpondri olemasolule või kui lõike 1 punktis c sätestatud meetmed viitavad mis tahes muu alternatiivse märgistuse olemasolule, kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ selle teabe sobival viisil identifitseerimisdokumendi I jao A osasse ning B osas asuvale joonisele.

4. Kui leiab kinnitust ühenduses sündinud loomalt käesoleva artiklilõikes 3 viidatud transpondri või alternatiivse märgistuse registreerimata eemaldamine, väljastab artikli 4 lõikes 1 või 3 viidatud organ identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi vastavalt artiklile 17.

Artikkel 11

Identsuskontrolli elektroonilised meetodid

1. Identifitseerimisdokumente väljastav organ tagab, et esmakordsel identifitseerimisel märgistatakse loom transpondri implanteerimisega.

Liikmesriigid kehtestavad esimeses lõigus viidatud sekkumiseks vajalikud minimaalsed kvalifikatsiooninõuded või määravad selliste toimingute sooritamiseks isiku või ametikoha.

2. Transponder implanteeritakse parenteraalselt aseptilistes tingimustes hobuse kukla ja turja vahelisele kaela keskel asuvalle turjaväädi alale.

Pädev asutus võib siiski lubada transpondri implanteerimist mõnda muusse kohta hobuslase kaelale, tingimusel et see ei ohusta looma heaolu ega suurenda esimeses lõigus viidatud meetodiga võrreldes transpondri liikumise riski.

3. Kui transponder implanteeritakse vastavalt lõigetele 1 ja 2, kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ identifitseerimisdokumendi järgmise teabe:

a) I jao A osa punktis 5 selle koodi vähemalt 15 viimast kohta, mida transponder edastab ja mida pärast implanteerimist lugeja abil lugeda saab ning, kui see on asjakohane, vöötkoodiga isekleepuva kleebise või prinditud vöötkoodi, mis kodeerib vähemalt 15 viimast kõnealust kohta transpondri edastatavas koodis;

b) I jao A osa punktis 11 lõikes 1 viidatud isiku, kes on teostanud identifitseerimise ja transpondri implanteerinud, allkiri või pitser;

c) I jao B osas asuva joonise punktis 12 või 13, sõltuvalt implanteerimise küljest, hobuslasele implanteeritud transpondri koht.

4. Erandina käesoleva artikli lõike 3 punktist a, kui artikli 26 lõikes 2 sätestatud meetmeid rakendatakse hobuslase puhul, kes on märgistatud eelnevalt implanteeritud transpondriga, mis ei vasta artikli 2 lõike 2 punktis b määratletud standarditele, lisatakse identifitseerimisdokumendi I jao A osa punkti 5 tootja või lugemisseadme nimi.

5. Kui liikmesriigid kehtestavad eeskirjad, et tagada artikli 2 lõike 2 punktis b viidatud standardite kohaselt nende transpondrite kuvatavate arvude unikaalsus, mille on implanteerinud artikli 4 lõike 1 punktis a viidatud identifitseerimisdokumente väljastavad organid, keda liikmesriikide pädevad asutused on otsuse 92/353/EMÜ kohaselt tunnustatud, kohaldatakse neid eeskirju, seadmata ohtu identifitseerimissüsteemi, mille on sätestanud teise liikmesriigi või kolmanda riigi identifitseerimisdokumente väljastav organ, kes on teostanud identifitseerimise käesoleva määruse kohaselt loomapidaja või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kus loom on sündinud, looma omaniku taotlusel.

Artikkel 12

Identsuskontrolli alternatiivmeetodid

1. Erandina artikli 11 lõikest 1 võivad liikmesriigid lubada hobuslase identifitseerimiseks sobivaid alternatiivmeetodeid, sealhulgas märgistusi, mis tagavad eraldi või kombineeritult samaväärselt teadusliku kindlusega looma identsuskontrolli võimalikkuse ning ennetavad tõhusalt identifitseerimisdokumentide topeltväljastamist („alternatiivmeetod“).

Identifitseerimisdokumente väljastav organ tagab, et hobuslase identifitseerimisdokument väljastatakse üksnes siis, kui esimeses lõigus viidatud alternatiivmeetod märgitakse identifitseerimisdokumendi I jao A osa punkti 6 või 7 ning registreeritakse andmebaasis artikli 21 lõike 1 punkti f kohaselt.

2. Alternatiivmeetodi kasutamise korral tagab loomapidaja vahendid juurdepääsuks sellele identifitseerimisteabele või kannab vajaduse korral looma identsuskontrolli kulud.

3. Liikmesriigid tagavad, et:

a) alternatiivmeetodeid hobuslase identsuskontrolli ainsa vahendina ei kasutata enamiku käesoleva määruse kohaselt identifitseeritud hobuslase puhul;

b) nähtavad märgistused, millega märgistatakse aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasi, ei ole segiaetavad nende territooriumi registreeritud hobuslase jaoks ettenähtud märgistustega.

4. Lõikes 1 sätestatud erandit kasutada kavatsevad liikmesriigid teevad selle teabe komisjonile, teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks, et abistada liikmesriike selle teabe kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

IV PEATÜKK

HOBUSLASTE LIIKUMINE JA TRANSPORT

Artikkel 13

Registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslaste liikumine ja transport

1. Identifitseerimisdokument on registreeritud hobuslaste ning aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslastega alati kaasas.

2. Erandina lõikest 1 ei pea identifitseerimisdokument olema kõnealusel lõikes viidatud hobuslastega kaasas, kui hobuslane:

a) on tallis või karjamaal ning loomapidaja saab identifitseerimisdokumendi viivitamata esitada;

b) viiakse ajutiselt jalgsi kas:

i) ettevõtte lähedusse liikmesriigi piires, nii et identifitseerimisdokumendi saab esitada kolme tunni jooksul või

ii) rändkarjatamise ajal suvekarjamaale või sealt ära ning identifitseerimisdokumendid saab esitada lähteettevõttes;

c) ei ole veel emapiimast võõrutatud ning liigub koos ema või toitva märaga;

d) osaleb hobuste võistluse harjutusel või katsel või üritusel, mis nõuab võistlus- või ürituse kohalt lahkumist;

e) teda viiakse või transporditakse ühest kohast teise eriolukorras, mis on seotud hobuslaste endiga või, ilma et see piiraks direktiivi 2003/85/EÜ artikli 14 lõike 1 teise lõigu kohaldamist, ettevõttega, kus neid hobuslasi peetakse.

Artikkel 14

Erand teatavate liikumiste ja transpordi puhul koos lihtsustatud identifitseerimisdokumentidega või ilma nendeta

1. Erandina artikli 13 lõikest 1 võib pädev asutus lubada kõnealusel lõikes viidatud hobuslaste liikumist ja transporti sama liikmesriigi piires ilma identifitseerimisdokumendita, juhul kui nendega on kaasas identifitseerimisdokumendi väljastanud organi väljastatud kiipkaart, mis sisaldab II lisas sätestatud teavet.

2. Käesoleva artikli lõikes 1 sätestatud erandit kasutavad liikmesriigid võivad kehtestada üksteise suhtes erandeid, mis hõlmavad artikli 13 lõikes 1 viidatud hobuslaste liikumist ja transporti nende territooriumi piires.

Nad teavitavad selliste erandite lubamise kavatsusest komisjoni.

3. Identifitseerimisdokumente väljastav organ väljastab ajutise dokumendi, mis hõlmab vähemalt viidet hobuslaste unikaalsele elunumbrile ja võimaluse korral transpordri koodile, mis võimaldavad looma sama liikmesriigi piires ühest kohast teise viia või transportida kuni 45-päevase ajavahemiku vältel, mille jooksul antakse identifitseerimisdokument identifitseerimiseks vajalike andmete ajakohastamiseks üle identifitseerimisdokumente väljastavale organile või pädevale asutusele.

4. Kui hobuslane transporditakse lõikes 3 osutatud ajavahemiku jooksul teise liikmesriiki või läbi teise liikmesriigi kolmandasse riiki, peab temaga, olenemata sellest, kas hobuslane on registreeritud või mitte, olema lisaks ajutisele dokumendile kaasas direktiivi 90/426/EMÜ C lisale vastav veterinaarsertifikaat. Kui loom ei ole märgistatud transpordriiga või loom ei ole identifitseeritud alternatiivse meetodi abil käesoleva määruse artikli 12 kohaselt, tuleb kõnealusesse sertifikaati lisada identifitseerimisdokumendi I jao kohane kirjeldus.

Artikkel 15

Tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste liikumine ja transport

1. Artikli 5 lõike 1 või artikli 8 kohaselt väljastatud identifitseerimisdokument on tapaloomadeks ettenähtud hobuslastega nende tapamajja viimisel või transportimisel kaasas.

2. Erandina lõikest 1 võib pädev asutus lubada transportida tapaloomaks ettenähtud hobuslast, kes ei ole artikli 5 kohaselt identifitseeritud, sünniettevõtetest otse tapamajja sama liikmesriigi piires, tingimusel et:

- a) hobuslane on alla 12 kuu vana ning ta külgmistel piimalõikehammastel on nähtavad kulumisjäljed;
- b) on võimaldatud katkematu jälgitavus sünniettevõttest tapamajani;
- c) hobuslane on transpordi ajal tapamajja artikli 11 või 12 kohaselt individuaalselt identifitseeritav;
- d) loomade partiiga on kaasas määruse (EÜ) nr 853/2004 II lisa III jaole vastav toiduahelat käsitlev teave, mis sisaldab viidet käesoleva lõike punktis c osutatud individuaalsele identifitseerimisele.
3. Artikli 19 lõike 1 punkte b, c ja d ei kohaldata tapaloomadeks ettenähtud hobuslaste liikumise või transpordi puhul käesoleva artikli lõike 2 kohaselt.

V PEATÜKK

IDENTIFITSEERIMISDOKUMENTIDE DUBLEERIMINE, ASENDAMINE JA NENDE KEHTIVUSE PEATAMINE

Artikkel 16

Identifitseerimisdokumentide dubleerimine

1. Kui identifitseerimisdokumendi originaaleksemplar on kadunud, kuid hobuslase saab identifitseerida transpordri edastatud koodi või alternatiivmeetodi abil ning omaniku deklaratsioon on olemas, väljastab artikli 4 lõikes 1 viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ koos viitega unikaalsele elunumbrile identifitseerimisdokumendi duplikaadi, tähistades selle selge märkega „identifitseerimisdokumendi duplikaat”.

Sel juhul liigitatakse hobuslane identifitseerimisdokumendi duplikaadi IX jao II ossa loomana, kes ei ole ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil.

Väljastatud identifitseerimisdokumendi duplikaadi andmed ja hobuslase liigitamine selle IX jakku kantakse unikaalset elunumbrist lähtudes artiklis 21 viidatud andmebaasi.

2. Erandina lõike 1 teisest lõigust võib pädev asutus otsustada peatada hobuslase inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuulumise staatuse kuueks kuuks, kui loomapidaja saab 30 päeva jooksul identifitseerimisdokumendi kadumise kuupäevast nõuetekohaselt tõendada, et hobuslase inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuulumise staatust ei ole mis tahes raviga ohtu seatud.

Sel eesmärgil märgib pädev asutus kuuekuulise peatamisaja alguskuupäeva identifitseerimisdokumendi duplikaadi IX jao III ossa esimesse veergu ning täidab selle kolmanda veeru.

3. Kui identifitseerimisdokumendi kadunud originaaleksemplari on väljastanud kolmanda riigi identifitseerimisdokumente väljastav organ, kellele on viidatud artikli 4 lõikes 2, väljastab see algne organ identifitseerimisdokumendi duplikaadi ning edastab selle liikmesriigi identifitseerimisdokumente väljastava organi või pädeva asutuse kaudu loomapidajale või, kui seda nõuab selle liikmesriigi seadus, kus hobuslane asub, looma omanikule.

Sel juhul liigitatakse hobuslane identifitseerimisdokumendi duplikaadi IX jao II ossa inimtarbimise eesmärgil tapmisele mittekuuluvat loomana ning artikli 21 lõike 1 punktis 1 viidatud kannet tuleb andmebaasis vastavalt kohandada.

Identifitseerimisdokumendi duplikaadi võib väljastada ka artikli 4 lõike 1 punktis a viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ, kes registreerib seda tõugu hobuslasi või artikli 4 lõike 1 punktis b viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ, kes registreerib hobuslased sel eesmärgil liikmesriigis, kus hobuslane asub, kui algne identifitseerimisdokumente väljastav kolmanda riigi organ on sellega nõustunud.

4. Kui identifitseerimisdokumendi kadunud originaaleksemplari väljastanud organit enam ei eksisteeri, väljastab identifitseerimisdokumendi duplikaadi kooskõlas lõikega 1 selle liikmesriigi identifitseerimisdokumente väljastav organ, kus loom asub.

Artikkel 17

Identifitseerimisdokumendi asendusdokument

Kui identifitseerimisdokumendi originaaleksemplar on kadunud ja hobuslast ei saa identifitseerida, väljastab artikli 4 lõikes 3 viidatud identifitseerimisdokumente väljastav organ, mis asub looma asukoha liikmesriigis, identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi („identifitseerimisdokumendi asendusdokument”), mis on selgelt tähistatud ja vastab artikli 5 lõike 1 punkti b nõuetele.

Sel juhul liigitatakse hobuslane identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi IX jao II ossa inimtarbimise eesmärgil tapmisele mittekuuluvat loomana.

Väljastatud identifitseerimisdokumendi asendusdokumendi andmed ja hobuslase liigitamine selle IX jakku kantakse unikaalsest elunumbri lähtudes artiklis 21 viidatud andmebaasi.

Artikkel 18

Identifitseerimisdokumentide kehtivuse peatamine liikumise puhul

Riiklik veterinaararst peatab identifitseerimisdokumendi kehtivuse liikumise puhul, tehes asjakohase kande VIII jakku, kui hobuslast peetakse ettevõttes või ta pärineb ettevõttest:

- a) mille suhtes kehtivad direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõikes 5 viidatud keelud või
- b) mis asub liikmesriigis või selle osas, mis ei ole hobuste aafrika katkust vaba.

VI PEATÜKK

HOBUSLASE SURM NING INIMTARBIMISE EESMÄRGIL TAPMISELE KUULUVAD HOBUSLASED JA MANUSTATUD RAVIMID

Artikkel 19

Hobuslase surm

1. Hobuslase tapmise või surma korral võetakse järgmised meetmed:

- a) transpondri pettuse eesmärgil kasutamist ennetatakse, eemaldades ning hävitades või kõrvaldades selle koha peal,
- b) identifitseerimisdokument tunnistatakse kehtetuks, lüües selle esimesele lehele vähemalt templi „kehtetu”,

c) identifitseerimisdokumente väljastavale organile saadetakse otse või artikli 23 lõikes 4 viidatud kontaktpunkti kaudu hobuslase unikaalse elunumbri viitega tõend, mille kohaselt hobuslane on tapetud, surmatud või surnud, sealhulgas looma surmakuupäev, ning

d) kehtetuks tunnistatud identifitseerimisdokument hävitatakse.

2. Lõikes 1 sätestatud meetmed rakendatakse järgmiste isikute poolt või nende järelevalve all:

a) riiklik veterinaararst:

i) haiguste tõrje eesmärgil tapmise või surmamise korral kooskõlas direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõike 4 punktiga i, või

ii) pärast tapmist kooskõlas direktiivi 90/426/EMÜ artikli 7 lõikega 3, või

b) määruse (EÜ) nr 1774/2002 artikli 2 lõike 1 punktis i määratletud pädev asutus loomakorjuse kõrvaldamise või töötlemise korral kooskõlas kõnealuse määruse artikliga 4 või 5.

3. Kui transpondrit ei ole võimalik inimtarbimise eesmärgil tapetud hobuslasel eemaldada, nagu nõutakse lõike 1 punktis a, kuulutab riiklik veterinaararst looma liha või selle osa lihast, kus asub transponder, inimtoiduks kõlbmatuks vastavalt määruse (EÜ) nr 854/2004 I lisa II jao V peatüki lõike 1 punktile n.

4. Erandina lõike 1 punktist d ja ilma et see piiraks identifitseerimisdokumente väljastava organi poolt identifitseerimisdokumenti kantud eeskirjade kohaldamist, võivad liikmesriigid rakendada menetlusi kehtetuks tunnistatud dokumendi tagastamiseks identifitseerimisdokumente väljastavale organile.

5. Kõikidel muudel hobuslase surma või kadumise juhtudel, mida ei ole käesolevas artiklis märgitud, tagastab loomapidaja identifitseerimisdokumendi artikli 4 lõikes 1, 2 või 3 viidatud asjakohasele identifitseerimisdokumente väljastavale organile 30 päeva jooksul pärast looma surma või kadumist.

Artikkel 20

Inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluvad hobuslased ja manustatud ravimid

1. Hobuslast käsitletakse inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluva loomana, kui oma allkirjaga ei ole identifitseerimisdokumendi IX jao II osas kinnitanud vastupidist:

a) loomapidaja või omanik oma hinnangu kohaselt või

b) loomapidaja ja vastutav veterinaararst, toimides direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõike 2 kohaselt.

2. Enne direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikele 2 vastavat mis tahes ravi või mis tahes ravi kõnealuse direktiivi artikli 6 lõike 3 kohaselt lubatud ravimit kasutades kinnitab vastutav veterinaararst kas seda, et hobuslane on ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil nagu tavajuhul, või seda, et hobuslane ei ole identifitseerimisdokumendi IX jao II osa kohaselt ette nähtud tapmiseks inimtarbimise eesmärgil.

3. Kui käesoleva artikli lõikes 2 viidatud ravi ei ole inimtarbimise eesmärgil tapmisele kuuluva hobuslase puhul lubatud, tagab vastutav veterinaararst, et kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 2 sätestatud erandiga kuulutatakse asjaomane hobuslane pöördumatult inimtarbimise eesmärgil tapmisele mittekuuluvaks, tehes järgmist:

a) täites ja allkirjastades identifitseerimisdokumendi IX jao II osa ning

b) tunnistades identifitseerimisdokumendi IX jao III osa kehtetuks.

4. Kui hobuslast ravitakse direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikes 3 viidatud tingimustel, kannab vastutav veterinaararst identifitseerimisdokumendi IX jao III ossa nõutavad üksikasjad ravimi kohta, mis sisaldab hobuslaste raviks olulisi aineid, mis on loetletud määruses (EÜ) nr 1950/2006.

Vastutav veterinaararst paneb kirja selle ravimi retsepti järgi manustamise viimase kuupäeva ja teatab kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 11 lõikega 4 loomapidajale kõnealuse direktiivi artikli 10 lõikega 3 kehtestatud keeluaia lõppemise kuupäeva.

VII PEATÜKK

ANDMED JA KARISTUSED

Artikkel 21

Andmebaas

1. Identifitseerimisdokumendi väljastamise või eelnevalt väljastatud identifitseerimisdokumentide registreerimise korral kannab identifitseerimisdokumente väljastav organ oma andmebaasi asjaomase hobuslase kohta vähemalt järgmised andmed:

a) unikaalne elunumber,

b) liik,

c) sugu,

d) värvus,

e) sünnikuupäev (päev, kuu ja aasta),

f) olemasolu korral transpondri edastatud koodi vähemalt 15 viimast kohta või raadiosagedusel töötava identifitseerimisvahendi edastatud kood või alternatiivmeetod,

g) sünniriik,

h) identifitseerimisdokumendi väljastamise ja mis tahes muudatuse kuupäev,

i) isiku nimi ja aadress, kellele identifitseerimisdokument väljastatakse,

j) asjaolu, kas tegemist on registreeritud hobuslase või aretamiseks ja tootmiseks ettenähtud hobuslasega,

k) looma nimi (sünninimi ja olemasolu korral kaubanduslik nimetus),

l) teadaolev asjaolu, et loom ei kuulu tapmisele inimtarbimise eesmärgil,

m) teave artiklitele 16 ja 17 vastavate mis tahes identifitseerimisdokumentide duplikaatide ja asendusdokumentide kohta,

n) looma surmakuupäev.

2. Identifitseerimisdokumente väljastav organ hoiab käesoleva artikli lõikes 1 viidatud andmeid andmebaasi registris vähemalt 35 aastat või vähemalt kaks aastat hobuslase surmakuupäevast, mis on teatatud artikli 19 lõike 1 punkti c kohaselt.

3. Kohe pärast käesoleva artikli lõikes 1 viidatud andmete registreerimist edastab identifitseerimisdokumente väljastav organ kõnealuse lõike punktides a-f ja n viidatud andmed kesksesse andmebaasi, mis asub liikmesriigis, kus hobuslane on sündinud, kui selline keskne andmebaas on vastavalt artiklile 23 kättesaadavaks tehtud.

*Artikkel 22***Identifitseerimisdokumente väljastavate organite andmebaaside koodi edastamine**

Liikmesriigid teevad identifitseerimisdokumente väljastavate organite andmebaaside nimed, aadressid, sealhulgas edastamise üksikasjad, ja kuuekohalise UELNile vastava identifitseerimiskoodi teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks et abistada liikmesriike nende andmete kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

*Artikkel 23***Kesksed andmebaasid ning nende koostöö ja kontaktpunktid**

1. Liikmesriik võib otsustada, et identifitseerimisdokumente väljastav organ lisab selle riigi territooriumil sündinud või identifitseeritud hobuslasi käsitlevad artiklis 21 viidatud andmed kesksesse andmebaasi või et identifitseerimisdokumente väljastava organi andmebaas liidetakse selle keskse andmebaasiga (edaspidi „keskne andmebaas”) samasse võrku.

2. Liikmesriigid teevad kesksete andmebaaside pidamisel koostööd kooskõlas direktiiviga 89/608/EMÜ.

3. Liikmesriigid teevad kesksete andmebaaside nime, aadressi ja kuuekohalise UELNile vastava identifitseerimiskoodi teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks et abistada liikmesriike nende andmete kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

4. Liikmesriigid valmistavad ette kontaktpunkti artikli 19 lõike 1 punktis c viidatud töendi saamiseks ja selle edasiseks levitamiseks vastavatele identifitseerimisdokumente väljastavatele tunnustatud organitele nende territooriumil.

Selleks kontaktpunktiks võib olla määruse (EÜ) nr 882/2004 artiklis 35 viidatud kontakatasutus.

Andmed kontaktpunkti kohta, mis võidakse lisada kesksesse andmebaasi, tehakse teistele liikmesriikidele ja üldsusele veebisaidil kättesaadavaks.

Selleks et abistada liikmesriike nende andmete kättesaadavaks tegemisel, avab komisjon veebilehe, kus iga liikmesriik paneb üles lingi oma veebilehele.

*Artikkel 24***Karistused**

Liikmesriigid sätestavad eeskirjad karistuste kohta, mida kohaldatakse käesoleva määruse rikkumise korral, ning võtavad kõik vajalikud meetmed nende rakendamise tagamiseks. Sätestatavad karistused peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad.

Liikmesriigid teatavad neist sätetest komisjonile hiljemalt 30. juuniks 2009. Edaspidistest neid sätteid mõjutavatest mis tahes muudatustest teatatakse viivitamata komisjonile.

VIII PEATÜKK

ÜLEMINEKU- JA LÖPPSÄTTED*Artikkel 25***Kehtetuks tunnistamine**

Otsused 93/623/EMÜ ja 2000/68/EÜ tunnistatakse kehtetuks alates 1. juulist 2009.

Viiteid kehtetuks tunnistatud otsustele käsitletakse viidetena käesolevale määrusele.

*Artikkel 26***Üleminekusätted**

1. Hiljemalt 30. juunil 2009 sündinud ja selleks kuupäevaks otsuse 93/623/EMÜ või 2000/68/EÜ kohaselt identifitseeritud hobuslasi käsitletakse kui käesoleva määruse kohaselt identifitseeritud hobuslasi.

Nende hobuslaste identifitseerimisdokumendid registreeritakse käesoleva määruse artikli 21 lõike 1 kohaselt hiljemalt 31. detsembriks 2009.

2. Hiljemalt 30. juunil 2009 sündinud, kuid selleks kuupäevaks otsuse 93/623/EMÜ või 2000/68/EÜ kohaselt identifitseerimata hobuslased identifitseeritakse käesoleva määruse kohaselt hiljemalt 31. detsembriks 2009.

*Artikkel 27***Jõustumine**

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1 juulist 2009.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 6. juuni 2008

Komisjoni nimel
komisjoni liige
Androulla VASSILIOU

I LISA

HOBUSLASTE IDENTIFITSEERIMISDOKUMENT

PASS

Üldine – Juhendid

Need juhendid on koostatud kasutaja abistamiseks ega takista määruses (EÜ) nr 504/2008 sätestatud eeskirjade kohaldamist.

I. Pass peab sisaldama kõiki passi kasutamiseks vajalikke juhiseid ja üksikasju passi väljastanud organi kohta prantsuse ja inglise keeles ning ühes selle liikmesriigi või riigi ametlikest keeltest, kus asub identifitseerimisdokumente väljastava organi peakontor.

II. Passis sisalduvad andmed

A. Pass peab sisaldama järgmist teavet.

1. I ja II jagu – identifitseerimine

Hobuslase identifitseerib pädev asutus. Identifitseerimisnumber identifitseerib selgelt looma ja identifitseerimisdokumendi väljastanud organi ning vastab UELNile.

I jao punktis 5 tuleb jätta ruumi transpondri koodi vähemalt 15 koha jaoks.

Registreeritud hobuslaste puhul sisaldab pass eellastabelit ja tööraamatu klassi, kuhu loom liigitatakse vastavalt passi väljastava tunnustatud aretusorganisatsiooni kehtestatud eeskirjadele.

2. III jagu – omanik

Identifitseerimisdokumente väljastava organi nõudmisel tuleb märkida omaniku või omaniku esindaja nimi.

3. IV jagu – identsuskontrollide registreerimine

Kui seda õigusaktidega nõutakse, peab hobuslase identsuskontrolli registreerima pädev asutus.

4. V ja VI jagu – vaksineerimise registreerimine

Kõik vaksineerimised tuleb registreerida V jaos (ainult hobuste gripp) ja VI jaos (ülejäänud vaksineerimised). Teave võib olla kleebise vormis.

5. VII jagu – laboratoorsed terviseuringud

Nakkushaiguste avastamiseks tehtud kõikide uuringute tulemused tuleb registreerida.

6. VIII jagu – dokumendi kehtivus liikumise eesmärgil

Dokumendi kehtetuks tunnistamine/kehtivuse pikendamine direktiivi 90/426/EMÜ artikli 4 lõike 4 kohaselt ja haigused, millest tuleb teatada.

7. IX jagu – veterinaarravimite manustamine

Selle jao I, II ja III osa peavad olema nõuetekohaselt täidetud vastava jao kohta esitatud juhiste järgi.

B. Pass võib sisaldada järgmist teavet.

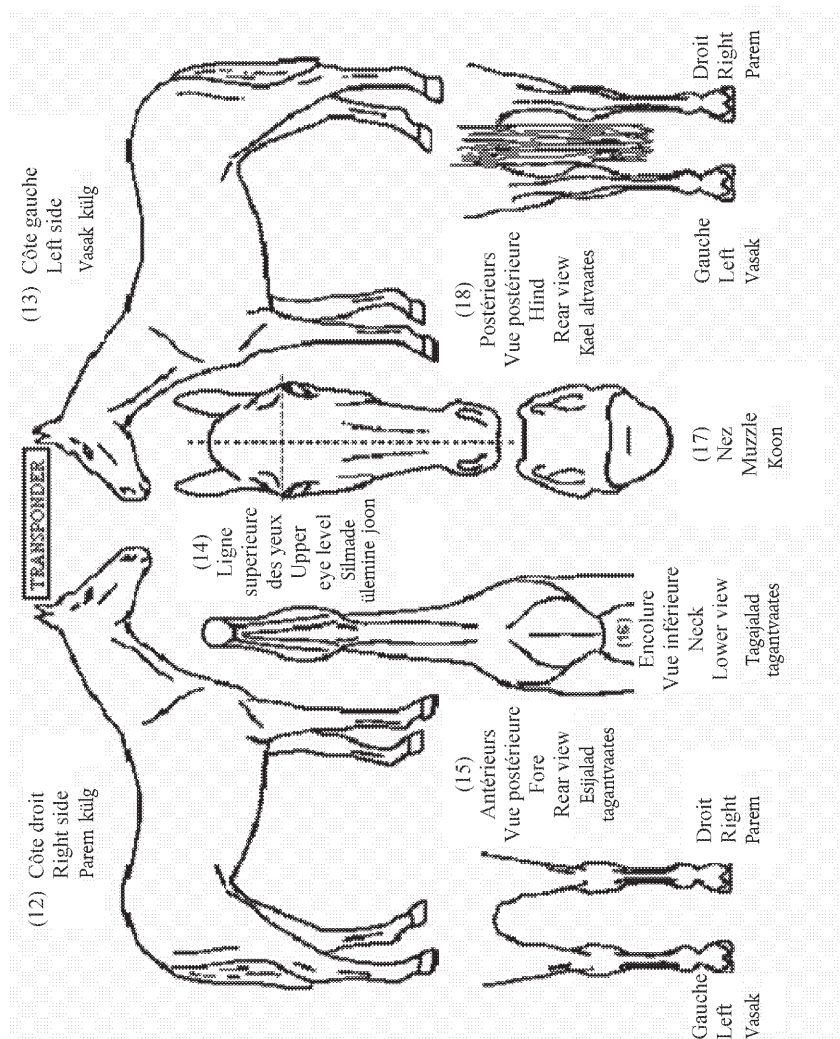
X jagu – üldised tervishoiunõuded

I JAGU

A osa – identifitseerimise üksikasjad

<p>(1)(a) Espèce: Species: Liik:</p> <p>(1)(b) Sexe: Sex: Sugu:</p> <p>(2) Date de naissance: Date of birth: Sünnikuupäev:</p>	<p>(4) Numéro unique d'identification valable à vie (15 chiffres): Unique Life Number (15 digits): Unikaalne elunumber (15 kohta): □□□-□□□-□□□□□□□□□□</p>
<p>(3) Signalement: Description: Kirjeldus:</p> <p>(3)(a) Robe: Colour: Värvus:</p> <p>(3)(b) Tête: Head: Pea:</p> <p>(3)(c) Ant. G: Foreleg L: Esijalg V:</p> <p>(3)(d) Ant. D: Foreleg R: Esijalg P:</p> <p>(3)(e) Post G: Hind leg L: Tagajalg V:</p> <p>(3)(f) Post D: Hind leg R: Tagajalg P:</p> <p>(3)(g) Corps: Body: Kere:</p> <p>(3)(h) Marques: Markings: Märgistused:</p>	<p>(5) Code du transpondeur (si disponible): Transponder code (where available): Transpondri kood (olemasolu korral): □□□ □□□ □□□ □□□ □□□ Système de lecture (si différent de ISO 11784) ... Reading system (if not ISO 11784) ... Süsteem (kui tegemist ei ole ISO standardiga 11784) Code-barres (optionnel) Bar-Code (optional) Vöötkood (mittekohustuslik):</p>
<p>(9) Le: On: Kuupäev:</p> <p>(10) Circonscription: District: Piirkond:</p>	<p>(6) Méthode de marquage alternative (si disponible): Alternative method of marking (if available): Märgistamise alternatiivmeetod (olemasolu korral):</p> <p>(7) Information sur toute autre méthode appropriée donnant des garanties pour vérifier l'identité de l'animal (groupe sanguin/code ADN) (optionnel): Information on any other appropriate method providing guarantees to verify the identity of the animal (blood group/DNA code) (optional): Teave mis tahes muu sobiva meetodi kohta, mis tagab looma identifitseerimise (veregrupp/DNA-kood) (mittekohustuslik):</p> <p>(8) Nom et adresse du destinataire du document: Name and address of person to whom document is issued: Isiku nimi ja aadress, kellele identifitseerimisdokument väljastatakse:</p> <p>(11) Signature et cachet de la personne qualifiée (ou de l'autorité compétente) (en lettres capitales) Signature and stamp of qualified person (or competent authority) (in capital letters) Kvalifitseeritud isiku (või pädeva asutuse) allkiri ja tempel (trükitähedega)</p>

I JAGU
B osa – joonis

Märkus väljastava organi jaoks [ei trükiti identifitseerimisdokumendile]: joonis võib sellest nädisjoonisest veidi erineda, kui see on võetud kasutusele enne käesoleva määruse jõustumist.

II JAGU

Certificat d'origine

Certificate of Origin

Päritolusertifikaat

(1) Nom: Name: Nimi:	(2) Nom commercial: Commercial name: Kaubanduslik nimetus:
(3) Race: Breed: Tõug:	(4) Classe dans le livre généalogique: Studbook class: Tõuraamatu klass:
(5) Père génétique: Genetic sire: Geneetiline isa:	(5)(a) Grand-père: Grandsire: Vanaisa:
(6) Mère génétique: Genetic dam: Geneetiline ema:	(6)(a) Grand-père: Grandsire: Vanaisa:
(7) Lieu de naissance: Place of birth: Sünnikoht:	Märkus: Pedigree (si indiqué sur page additionnelle) Pedigree (if appropriate on additional page) Eellastabel (vajaduse korral eraldi lehel):
(8) Naisseur(s): Breeder(s): Aretaja(d):	
(9) Certificat d'origine validé le: par: Certificate of origin validated on: by: Päritolusertifikaadi kinnitamise kuupäev: Kinnitanud:	(10)(a) Nom de l'instance émetteur: Name of the issuing body: Identifitseerimisdokumente väljastava organi nimi: (10)(b) Adresse: Address: Aadress:
(10)(c) N° de téléphone: Telephone number: Telefon:	(10)(d) N° de télécopie/e-mail: Fax-number/e-mail: Faks/e-post:
(10)(e) Cachet: Stamp: Stempel:	(10)(f) Signature: (nom en lettres capitales et qualité du signataire) Signature: (Name in capital letters and capacity of signatory) Allkiri: (allakirjutaja nimi trükitähtedega ja allakirjutaja ameti- nimetus)

Märkus väljastava organi jaoks [*ei trükitähtedega*]: paigutus võib näidise omast erineda, kui on tagatud nõutav teave.

IX JAGU

Veterinaaravimite manustamine

Unikaalne etunumber ⁽¹⁾ □□□-□□□-□□□□□□□□□□□□□□□□
--

I osa

Käesoleva jao väljastamiskuupäev ja -koht: ⁽¹⁾ .....

Identifitseerimisdokumendi käesoleva jao väljastanud organ: ⁽¹⁾ .....

II osa

Märkus: Hobuslane ei kuulu tapmisele inimitarbimise eesmärgil.

Hobuslasele võidakse seepärast manustada veterinaaravimeid, mida on lubatud kasutada kooskõlas direktiivi 2001/82/EÜ artikli 6 lõikega 3, või neid, mida manustatakse kooskõlas kõnealuse direktiivi artikli 10 lõikega 2.

Mina, alla kirjutanud loomaomanik ⁽²⁾ /omaniku esindaja ⁽²⁾ /loomapidaja ⁽²⁾ kinnitan, et käesolevas identifitseerimisdokumendis kirjeldatud hobuslane ei kuulu tapmisele inimitarbimise eesmärgil.	
Kuupäev ja koht	Loomaomaniku, omaniku esindaja või loomapidaja nimi trükitähtedega ja allkiri Direktiivi 2001/82/EÜ artikli 10 lõikega 2 kooskõlas tegutseva vastutava veterinaarsti nimi trükitähtedega ja allkiri

X JAGU

**Exigences sanitaires de base
Les exigences ne sont pas valables pour l'introduction dans la Communauté**

**Basic health requirements
These requirements are not valid to enter the Community**

**Üldised tervishoiunõuded
Nõuded ei kehti ühenduse tolliterritooriumile sisenemisel**

Je soussigné ⁽¹⁾ certifie que l'équidé décrit dans ce passeport satisfait aux conditions suivantes:
I, the undersigned ⁽¹⁾, hereby certify that the equine animal described in this passport satisfies the following conditions:
Mina, allakirjutanu, ⁽¹⁾ tõendan, et käesolevas passis kirjeldatud hobuslane vastab järgmistele tingimustele:

- (a) il a été examiné ce jour, ne présente aucun signe clinique de maladie et est apte au transport;
it has been examined this day, presents no clinical sign of disease and is fit for transport;
hobuslane on täna kontrollitud, tal puuduvad kliinilised haigustunnused ning ta on transpordikõlblik;
- (b) il n'est pas destiné à l'abattage dans le cadre d'un programme national d'éradication d'une maladie transmissible;
it is not intended for slaughter under a national eradication programme for a transmissible disease;
hobuslane ei kuulu riikliku nakkushaiguste likvideerimise programmi alusel tapmisele;
- (c) il ne provient pas d'une exploitation faisant l'objet de mesures de restriction pour des motifs de police sanitaire et n'a pas été en contact avec des équidés d'une telle exploitation;
it does not come from a holding subject to restrictions for animal health reasons and has not been in contact with equidae on such a holding;
hobuslane ei pärine ettevõttest, mille suhtes kohaldatakse loomatervishoiu kaalutustel piiranguid, ega ole sellistest ettevõtetest pärit hobuslastega kokku puutunud;
- (d) à ma connaissance, il n'a pas été en contact avec des équidés atteints d'une maladie transmissible au cours des 15 jours précédant l'embarquement.
to the best of my knowledge, it has not been in contact with equidae affected by a transmissible disease during the 15 days prior to loading.
minule teadaolevalt ei ole hobuslane 15 päeva jooksul enne pealelaadimist puutunud kokku nakkushaigustesse nakatunud hobuslastega.

**LA PRÉSENTE CERTIFICATION EST VALABLE 10 JOURS À COMPTER DE LA DATE DE SA SIGNATURE
PAR LE VÉTÉRINAIRE OFFICIEL
THIS CERTIFICATION IS VALID FOR 10 DAYS FROM THE DATE OF SIGNATURE BY THE OFFICIAL
VETERINARIAN
KÄESOLEV TÕEND KEHTIB 10 PÄEVA ALATES RIIKLIKU VETERINAARARSTI ALLAKIRJUTAMISE
KUUPÄEVAST**

⁽¹⁾ Ce document doit être signé dans les 48 heures précédant le déplacement international de l'équidé.
This document must be signed within 48 hours prior to international transport of equine animal.
Käesolevale dokumendile tuleb alla kirjutada 48 tunni jooksul enne hobuslase riigist välja vedamist.

Date Date Kuupäev	Lieu Place Koht	Pour des raisons épidémiologiques particulières, un certificat sanitaire séparé accompagne le présent passeport For particular epidemiological reasons, a separate health certificate accompanies this passport Teatavatel epidemioloogilistel põhjustel on passiga kaasas eraldi veterinaarsertifikaat	Nom en capitales et signature du vétérinaire officiel Name in capital letters and signature of official veterinarian Riikliku veterinaar- arsti nimi trükitähte- dega ja allkiri
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	
		Oui/non (barrer la mention inutile) Yes/no (delete as appropriate) Jah/ei (mittevajalik maha tõmmata)	

II LISA

Kiipkaardil talletatud teave

Kiipkaart peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:

1. Nähtav teave:

- identifitseerimisdokumente väljastav organ,
- unikaalne elunumber,
- nimi,
- sugu,
- värvus,
- transpondri edastatava koodi vähemalt 15 viimast kohta (olemasolu korral),
- hobuslase foto.

2. Elektrooniline teave, millele pääseb juurde standardse tarkvara abil:

- vähemalt identifitseerimisdokumendi I jao A osas olev kogu kohustuslik teave.